

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Καμία αγάπη δεν είναι υγιής αν δεν ξεκινά από τον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επι τη εορτή των Αγίων Πάντων, την Κυριακή Α΄ του Ματθαίου, 15η του μηνός Ιουνίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Αθανασίου Μεγάλης Δοξιπάρας, του Δήμου Ορεστιάδος.

Ο Σεβασμιώτατος κηρύττων τον θείο λόγο, μεταξύ άλλων τόνισε·

«Καθώς σήμερα τιμούμε όλους εκείνους που αξιώθηκαν να γίνουν «φίλοι» του Χριστού ακολουθώντας Τον στο δρόμο του Σταυρού και της Αναστάσεως, καλούμεθα πρωτίστως να ομολογήσουμε ευθαρσώς, όπως εκείνοι, ενώπιον των ανθρώπων τη σχέση που έχουμε μαζί Του. Ο Κύριος ζητεί να καταθέσουμε με θάρρος και ειλικρίνεια τον πόθο και την αγάπη μας για Εκείνον. Να αποδείξουμε έμπρακτα ότι ο Χριστός είναι ο κυβερνήτης της ζωής μας, ο άρχοντας της καρδιάς μας, ο δρόμος της πορείας μας, ο πατέρας, ο φίλος, ο αδελφός, ο έρωτάς

μας.

Η ομολογία του Ιησού είναι ευθύνη ζωής. Η ομολογία της αγάπης για τον Χριστό γίνεται με την καθαρή ζωή, με την απλότητα στη συμπεριφορά, με την ευγένεια προς όλους, με την ανοχή στα λάθη των άλλων, με την αληθινή ελεημοσύνη, με την αγνότητα στο βλέμμα και στα λόγια, με την ηρεμία και τη γλυκύτητα στους τρόπους, με την παρηγοριά και τη σοφία, με τη συμπάρασταση, με την προσευχή για όλους.

Η αγάπη που εκδηλώνουμε στους ανθρώπους πιστοποιεί τη σχέση που έχουμε με τον Χριστό. Ομολογία Χριστού κάνουμε ανάλογα με το πόσο θυσιαζόμαστε για Αυτόν και τον συνάνθρωπο μας...

»Δεύτερον, για να είμεθα άξιοι του Χριστού, ο Κύριος μας καλεί να σηκώνουμε τον σταυρό μας και να Τον ακολουθήσουμε. Για όποιον αρνείται τον σταυρό του ο Κύριος λέγει καθαρά: «ούκ έστι μου άξιος». Η άρση του σταυρού είναι το μεγαλύτερο στοίχημα στην πορεία του πιστού. Ο κόσμος αρνείται να σταυρωθεί. Αγαπά την καλοπέραση, την άνεση, τη φυγοπονία, την τεμπελιά, την ανεμελιά, την αποχαύνωση, την ακηδία. Αντίθετα, Σταυρός σημαίνει θυσία, μόχθος, υπομονή, πόνος, περιφρόνηση, ανοχή. Σηκώνω τον σταυρό μου και ακολουθώ τον Χριστό σημαίνει βαδίζω τον ανήφορο του Γολγοθά.

Σημαίνει αγωνίζομαι και αγωνιό για τους άλλους, όπως ο Χριστός. Ξενυχτώ και προσεύχομαι για τους αδελφούς μου. Ματώνω και συγχωρώ αυτούς που με πληγώνουν. Η άρση του σταυρού γίνεται με την προσευχή, την ανοχή και την ευγένεια για ο,τι ή για όποιον φορτώνει έναν σταυρό στη ζωή μου. Σαν τον Χριστό ανοίγω τα χέρια, την αγκαλιά και την καρδιά σε όποιον καρφώνει τα πικρά καρφιά της κακίας στον σταυρό μου.

Η άρση και η συμπόρευση με τον Εσταυρωμένο γίνεται με τη συγχωρητικότητα, με την υπομονή, με την προσευχή, με τη δυναμική μιάς πορείας που μπορεί να είναι επίπονη, αλλά η προοπτική της εγγίζει την αιωνιότητα. Όπως για τον Χριστό ο Σταυρός είναι η δόξα Του, έτσι και για τον πιστό ο δικός του σταυρός είναι η δική του δόξα...

»Τρίτον, ο Κύριος ζητεί αποκλειστικότητα. Ο Χριστός θέλει Εκείνος να είναι η πρώτη και η πιο δυνατή αγάπη μας. Θέλει όλες οι υπόλοιπες αγάπες της ζωής μας να ξεκινούν από Αυτόν και να νοηματοδοτούνται από τη δική Του παρουσία. Ο Χριστός θέλει να αγαπούμε τους πάντες και τα πάντα, αλλά αφού πρώτα έχουμε αγαπήσει Εκείνον.

Όποιος αγαπά ο,τιδήποτε ή οποιονδήποτε περισσότερο από τον Χριστό δεν είναι άξιος του Χριστού. Καμία αγάπη δεν είναι υγιής, όταν δεν έχει ως αφετηρία της τον Ιησού. Σήμερα ο κόσμος αγαπά αλλά χωρίς Χριστό. Αγαπά και κάνει

διακρίσεις. Αγαπά και χαίρεται για κατακτήσεις. Αγαπά και καταβροχθίζει αυτό που επιθυμεί. Αγαπά αλλά δεν ευτυχεί. Αγαπά, αλλά πρώτα ζητεί την ηδονή, τη δόξα, την ανταπόδοση, την κάλυψη της μοναξιάς. Αγαπά αλλά με εγωισμό, γι' αυτό και δεν ευτυχεί...».

Ο Σεβασμιώτατος επ' ευκαιρία των ονομαστηρίων του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου εξήρε στους παρισταμένους την προσφορά, τη σοφία και το φρόνημα του Προκαθημένου της Εκκλησίας και κάλεσε όλους να εύχονται για την μακροήμερησή του.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τον σεμνό και εργατικό εφημέριο της ενορίας π. Γρηγόριο Ρούμογλου, πτυχιούχο της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, τον οποίο προεχείρισε σε Οικονόμο, επιβραβεύοντας τη 15ετή θεοφιλή διακονία του ως λειτουργού του Ιερού Θυσιαστηρίου.

